

Demokrati på stavangersk.

- Politikerne må ha styringen, sa Venstres Per A. Thorbjørnsen for litt siden i et intervju med Aftenbladet. I undertegnede har han en meningsfelle.

Jeg er naturlig nok ikke enig i alt politikerne våre vedtar, men har de nå engang vedtatt i samsvar med lov og reglement, så har administrasjonen å forholde seg til det. Det gjør den definitivt ikke alltid, skal vi tro venstre-lederen. Her er enda en fersk historie:

En reguleringsplan sluttbehandles av Kommunalstyret for byutvikling(KBU). Politikerne vedtar med noen mindre justeringer. Endringene resulterer i en ny offentlig høring. Greit nok. Høringen bringer lite nytt og lite protester. Administrasjonen avviser imidlertid politikernes vedtak. Når saken igjen kommer til kommunalstyret, er innstillingen nøyaktig den samme som første gangen.

Politikerflertallet i KBU vedtar endringene nok en gang. Med et lite tillegg. Og saken sendes videre for endelig godkjenning i bystyret. I følge kommunens nettsted er administrasjonenes saksframlegg her det samme som sist. Vedtakene i kommunalstyret er i realiteten underslått. Det innstilles nok en gang uten å ta hensyn til politikermeningen.

Altså, to ganger behandles planen i KBU. To ganger ignorerer administrasjonen de lovlige vedtakene. Og for riktig å demonstrere forakt for den politiske prosessen, er administrasjonens forslag til vedtak i bystyredokumentene datert to uker før siste vedtak i kommunalstyret.

Hvorvidt dette er rot og rolls fra administrasjonens side, eller forsøk på arrogant maktbruk, får andre bedømme. Like ille er det. Uansett. Men skal vi tro Per A. Thorbjørnsen, er det et mønster. Et uttrykk for en frekk og udemokratisk ukultur:

- I ganske mange saker bare det siste året har publikum spurt oss hvem det egentlig er som styrer Stavanger. Rådmannen eller politikerne. Jeg forstår godt at folk spør, sier Thorbjørnsen til Aftenbladet, og nevner flere tilfeller av trassig administrativ selvbestemmelse. Her har han fått nok et eksempel.

Det er imidlertid kun de folkevalgte som kan få slutt på ukulturen. Men da må de stå sammen om å ta tilbake prosessen og styringen. Ikke la seg splitte og herske med av en ikke folkevalgt administrasjon som tydeligvis - hjelpeløst eller metodisk - ikke helt har skjønt sin rolle.

